

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sebastian Graban,

Protokolant: Magdalena Spsychalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2016 r. sprawy

z oskarżenia prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G.

z udziałem oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. w W. przeciwko:

M. P., synowi Z. i B. z domu L.,

urodzonemu (...) w G.,

oskarżonemu o to, że:

w okresie od 17.12.2014 r. do 21.12.2014 r. w G., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru na terenie sklepu sieci (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych w postaci zegarka marki (...), zapachu do domu lawender, zapachu do domu marki (...), świecy (...), 2 sztuk spodni marki (...), kurtki marki (...), 4 sztuk bluz marki (...) bluzy marki (...), bluzy marki (...), 5 sztuk koszulek polo, o łącznej wartości 3049,83 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w W., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 22.10.2009 r. do 03.03.2010 r. i od 22.11.2011 r. do 22.10.2014 r. części kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 03.03.2010 r. w sprawie II K 6/10 za czyn z art. 280 § 1 k.k. w z zw. z art. 64 § 2 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

rozstrzyga następująco:

1. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, precyzując, iż wśród wymienionych w opisie czynu rzeczy znajdowała się bluza marki (...) lauren, a nie (...), zaś oskarżony karę 5 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 3 marca 2010 r. w sprawie II K 6/10 za przestępstwo podobne z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. odbył w całości od 22 października 2009 r. do 22 października 2014 r., czyn ten, przy zastosowaniu na podstawie art. 4 § 1 k.k. przepisów z daty jego popełnienia, kwalifikuje jako przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek torby koloru czerwonego ujętej w punkcie 2 wykazu dowodów rzeczowych z k. 74 akt sprawy;

3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k, art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzystu) zł tytułem opłaty i zwalnia go od zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 5 października 2016 r.

Sąd ustalił, co następuje:

M. P., działając w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru zabierał w celu przywłaszczenia cudze rzeczy ruchome ze sklepu (...) w G. na szkodę (...) Sp. z o.o.:

- w dniu 17 grudnia 2014 r. - zegarek marki (...), zapach do domu lawender, zapach do domu marki (...), świecę marki (...) o łącznej wartości 169,97 zł,

- w dniu 19 grudnia 2014 r. - 2 sztuki spodni marki (...) o łącznej wartości 399,98 zł

- w dniu 21 grudnia 2014 r. - kurtkę marki (...), 4 sztuki bluz marki (...), bluzę marki (...) lauren, bluzę marki (...), 5 sztuk koszulek polo o łącznej wartości 2479,88 zł.

Mienie to zostało odzyskane w całości.

Przy zatrzymaniu M. P. w dniu 21 grudnia 2014 r. ujawniono przy nim torbę koloru czerwonego z napisem A. służącą do popełnienia kradzieży.

W czasie popełnienia czynu M. P. nie miał wyłączonej, ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem. Jest kawalerem. W 2015 r. deklarował osiąganie dochodów z tytułu prac dorywczych w kwocie 1000 zł miesięcznie.

W toku postępowania w mieszkaniu M. P. ujawniono również inne rzeczy ruchome pochodzące ze sklepów marki T. M.. W tym zakresie umorzono jednak prawomocnym postanowieniem z dnia 21 maja 2015 r. dochodzenie przeciwko niemu, ze względu na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu.

M. P. w latach 1997 – 2016 był dziewięciokrotnie karany za przestępstwa, głównie przeciwko mieniu, w tym w 2015 r. za przestępstwo popełnione granicą. W okresie od 22 października 2009 r. do 22 października 2014 r. odbył w całości karę 5 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 3 października 2010 r. w sprawie II K 6/10 za przestępstwo przeciwko mieniu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

(dowody: wyjaśnienia M. P. – k. 41-42, 97- 98, zeznania M. Ż. – k. 2v-4, 91v-92v, zeznania C. K. – k. 22, zeznania P. S. – k. 33v-34, protokół zatrzymania M. P. – k. 11 – 11v, protokół przeszukania osoby M. P. – k. 13 – 16, protokół przeszukania mieszkania w dniu 22 grudnia 2014 r. – k. 27-29, protokół oględzin rzeczy z dokumentacją zdjęciową – k. 45-49, odpisy wyroków – k. 80-88, karty karne – k. 52-54, 181-182, 231-232, dane z systemu N.-Sad – k. 168-169v, opinie sądowo – psychiatryczne – k.113-115, 248-249, postanowienie z dnia 21 maja 2015 r. o umorzeniu dochodzenia – k. 184-185)

Sąd zważył, co następuje:

Sprawstwo oskarżonego nie budziło wątpliwości, gdyż przyznał się on do popełnienia kradzieży w dniach 17 grudnia, 19 grudnia i 21 grudnia 2014 r. w zakresie cudzych rzeczy ruchomych ujętych w opisie czynu zarzucanego w akcie oskarżenia (k. 41-42, 97-98). Biorąc pod uwagę bardzo bliskie odstępy czasowe między poszczególnymi zachowaniami, działanie na szkodę tego samego pokrzywdzonego oraz fakt, że oskarżony w przeszłości wielokrotnie popełniał już przestępstwa przeciwko mieniu, istniały uzasadnione podstawy do przyjęcia, iż działał on w tych datach ze z góry powziętym zamiarem popełniania przestępstwa „na raty”.

Z niekwestionowanych i przekonujących zeznań zawiadamiającego M. Ż. wynika, że w dacie ujęcia odebrano oskarżonemu rzeczy skradzione w dniu 21 grudnia 2014 r. o wartości 2479,88 zł (k. 2v-4). Tego samego dnia Policja

zatrzymała M. P. (k. 11-11v) oraz zatrzymała od niego torbę służącą do popełnienia kradzieży (k. 13-16). Czynności służbowe w tym dniu wykonał funkcjonariusz Policji C. K., który złożył wiarygodne zeznania co do tych okoliczności (k. 22).

W czasie przeszukania mieszkania zajmowanego przez oskarżonego w dniu 22 grudnia 2014 r. ujawniono 23 inne rzeczy ruchome pochodzące ze sklepów (...) (k. 27-29), co potwierdził wiarygodny świadek P. S. (k. 33v-34), który nie był jednak w stanie przyporządkować ich do podejrzeń popełnienia konkretnych kradzieży. Przedmioty te zostały poddane oględzinom (k. 43-49). Spośród tych rzeczy oskarżony przyznał się wyłącznie do dokonania kradzieży w dniu 17 grudnia 2014 r. zegarka marki (...), zapachu do domu lawender, zapachu do domu marki (...) i świecy marki (...) o łącznej wartości 169,97 zł, a w dniu 19 grudnia - 2 sztuk spodni marki (...) o łącznej wartości 399,98 zł. Zgodnie z niekwestionowanymi zeznaniami P. S., te przedmioty też zostały odzyskane przez pokrzywdzonego. Ze względu na brak przekonujących dowodów przeciwnych, prokurator dał natomiast wiarę wyjaśnieniom M. P., że nie ukradł on pozostałych ujawnionych w mieszkaniu, wobec czego umorzono w tym zakresie dochodzenie przeciwko niemu (k. 184-185). W szczególności zaś, przesłuchany ponownie świadek M. Ż. zeznał, że odnośnie wcześniejszych kradzieży, dokonywanych w grudniu 2014 r. przez M. P. nie składano zawiadomień, gdyż nie było możliwości oszacowania, które konkretnie rzeczy zostały skradzione (k. 91v-92v). Decyzja procesowa odnośnie umorzenia dochodzenia jest prawomocna i korzystna z powagi rzeczy osądzonej co do wymienionych w niej rzeczy ruchomych, nie objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, na co tutejszy Sąd wskazywał już w postanowieniu z dnia 14 kwietnia 2016 r.

Odnośnie poprzedniej karalności oskarżonego i jego poczytalności w czasie czynu za rzetelne i wiarygodne uznano odpisy wyroków, karty karne, informacje z systemu N.-Sad oraz opinie biegłych lekarzy psychiatrów. Oparto się również na okolicznościach podanych przez oskarżonego co do jego stanu cywilnego i kwoty deklarowanych dochodów.

Inne dowody nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Sąd przypisał oskarżonemu przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k., stosując jako względniejsze przepisy z daty czynu, gdyż formalnie dopuszczały one możliwość zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary, mimo uprzednich skazań oskarżonego na kary pozbawienia wolności, co nie byłoby możliwe na podstawie przepisów z daty orzekania. Nie budziło wątpliwości, że oskarżony działał w warunkach przestępstwa ciągłego (popełnianego przez niego „na raty”), w celu przywłaszczenia zabranych rzeczy ruchomych (tj. trwałego pozbawienia władztwa nad nimi pokrzywdzonego). Czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności o wymiarze co najmniej 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne (tj. po odbyciu w całości do dnia 22 października 2014 r. kary 5 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. skierowane przeciwko temu samemu dobru prawnemu – mieniu). Nie ujawniły się żadne okoliczności wykluczające bezprawność lub winę albo inne przeszkody procesowe.

Biorąc pod uwagę wielokrotną karalność oskarżonego, w tym zwłaszcza za czyny przeciwko mieniu, stopień społecznej szkodliwości przypisanego przestępstwa wynikający ze sposobu popełnienia czynu i wartości skradzionych rzeczy oraz przyznanie się oskarżonego do winy, Sąd wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd uznał, iż oskarżony nie rokuje przestrzegania porządku prawnego, jako osoba wykazująca utrwalone skłonności do naruszania prawa. Taki wymiar był adekwatny do sylwetki życiowej oskarżonego i okoliczności przypisanego przestępstwa, przy uwzględnieniu na jego korzyść przyznania się do winy.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeczono przepadek narzędzia przestępstwa w postaci torby służącej do popełnienia kradzieży.

W zakresie kosztów obciążono oskarżonego opłatą oraz zwolniono go od kosztów sądowych w zakresie wydatków.

Nadmienić można, że odrębnym postanowieniem po wydaniu wyroku zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrot uzasadnionych wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w zakresie stawek minimalnych.